

445

FALSTUS
ANDROLINUS

VARIA
CARMINA

RECUEIL

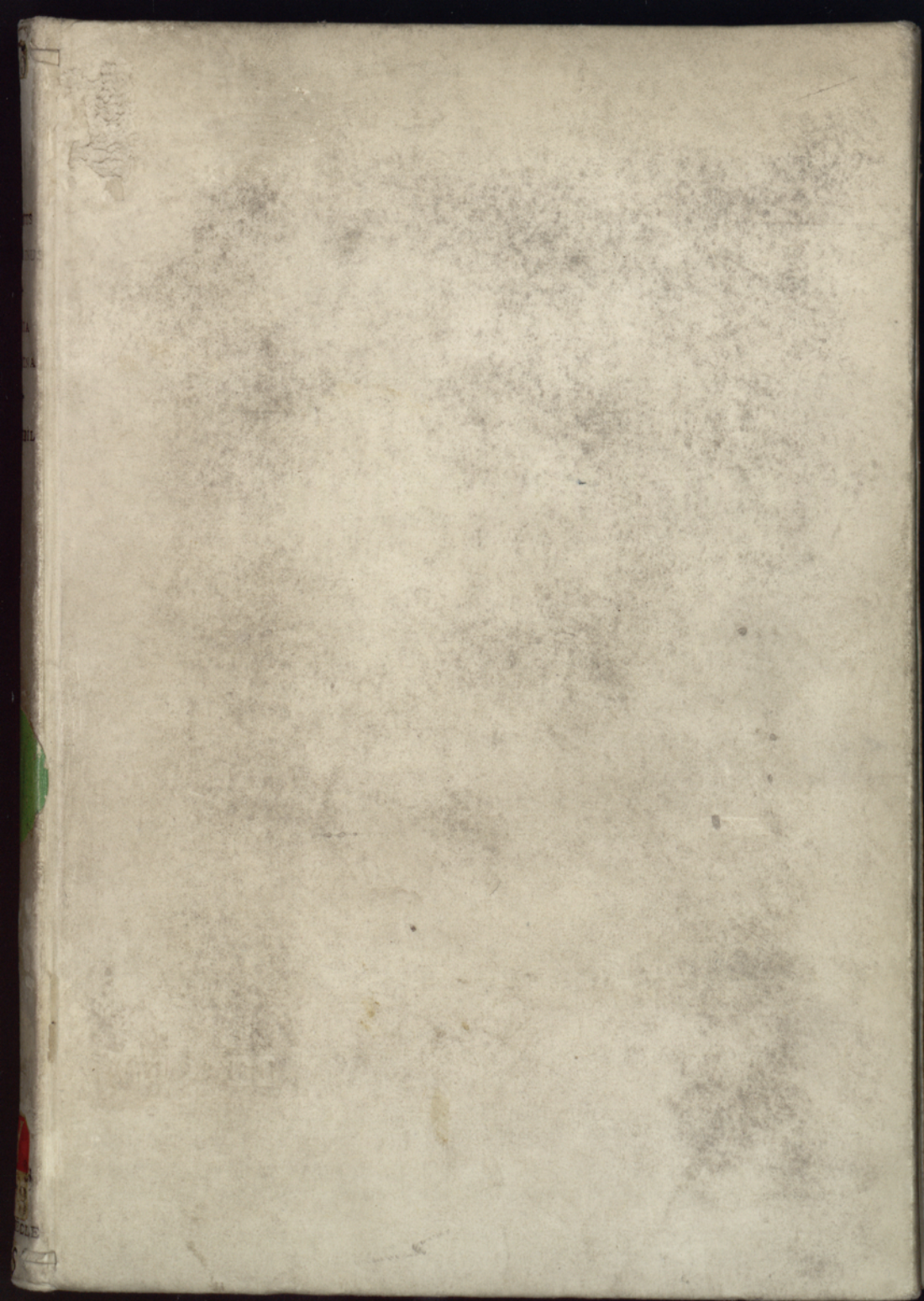
4° Y

379

XVIIe SIÈCLE

RÉS

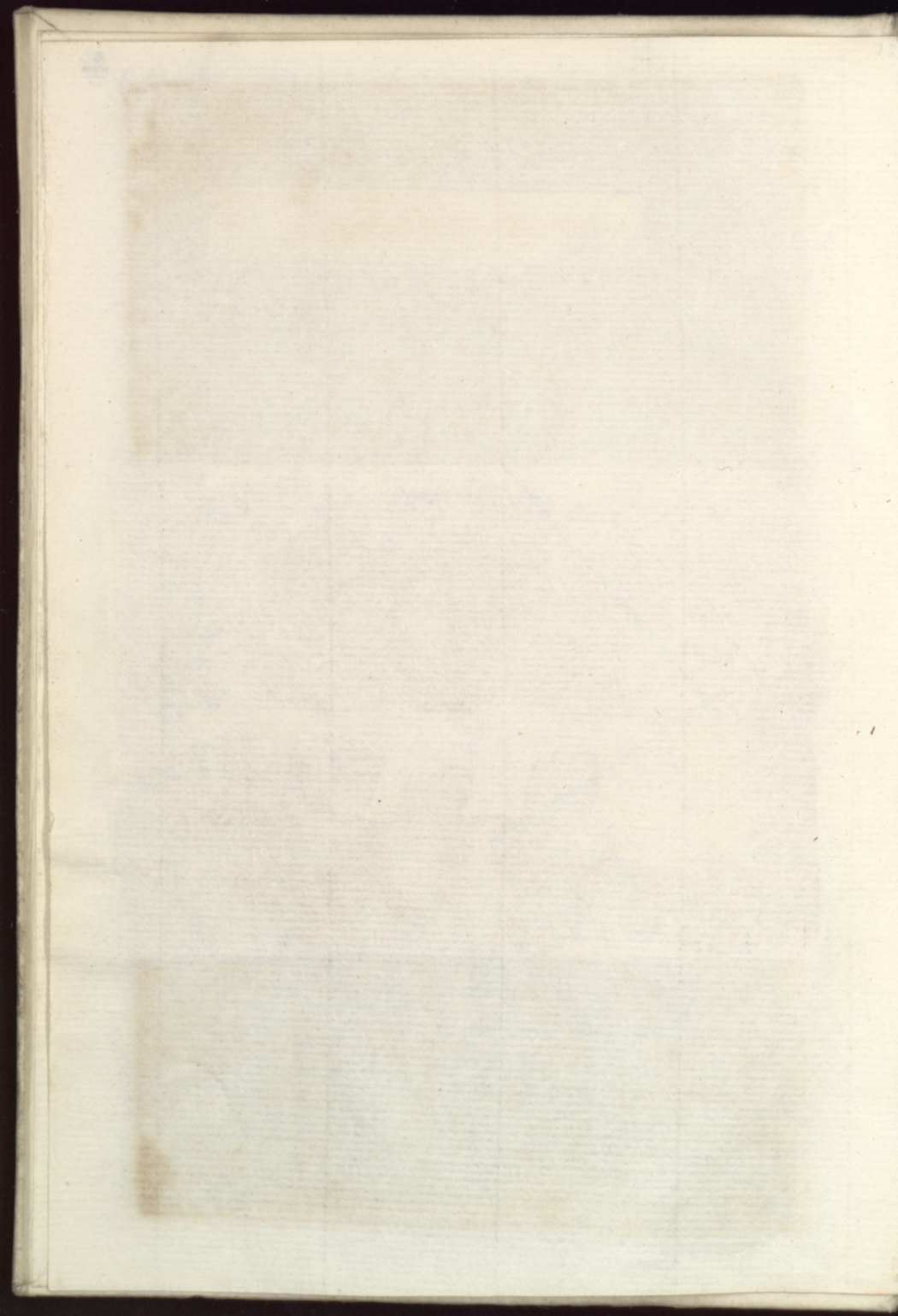

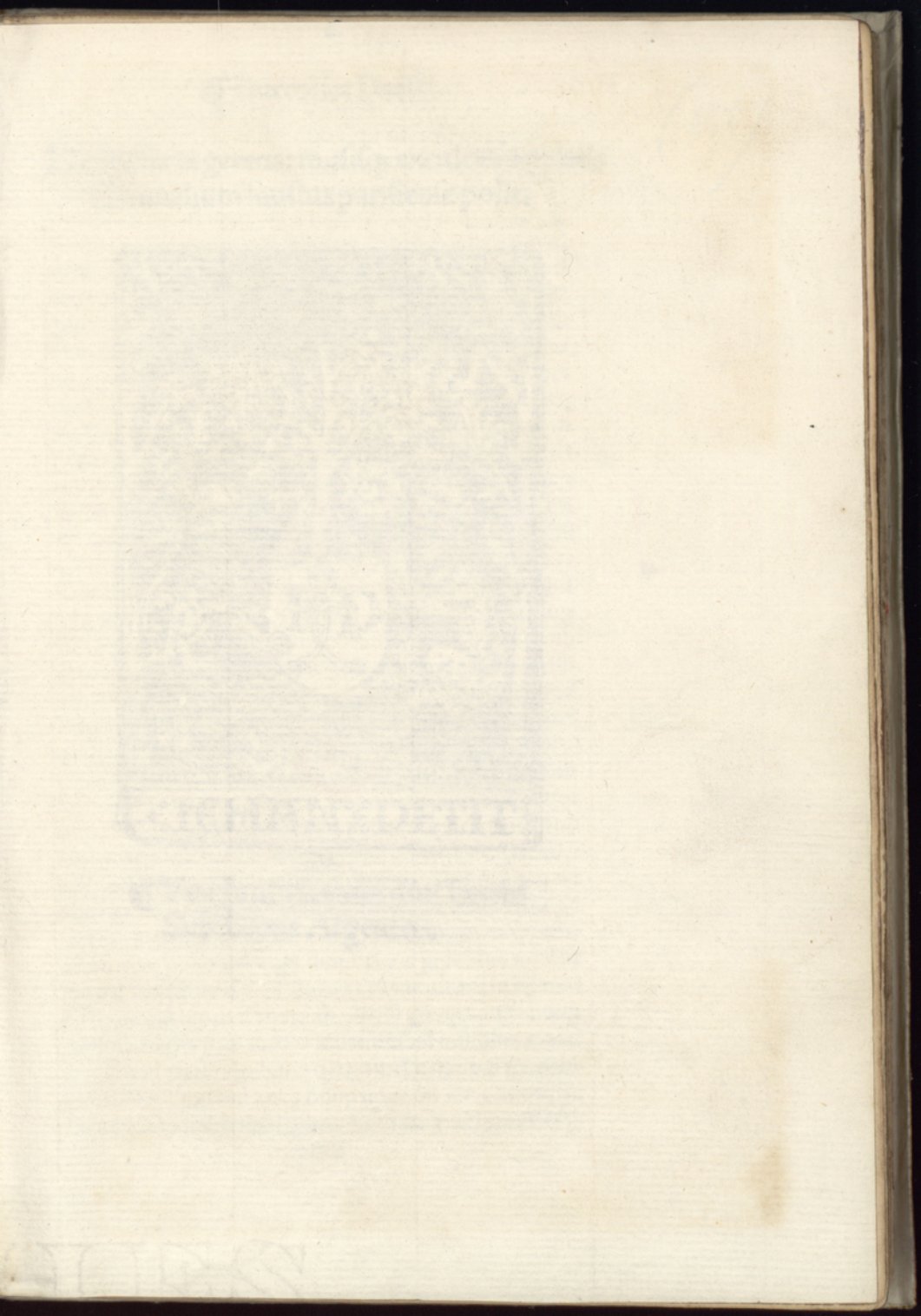

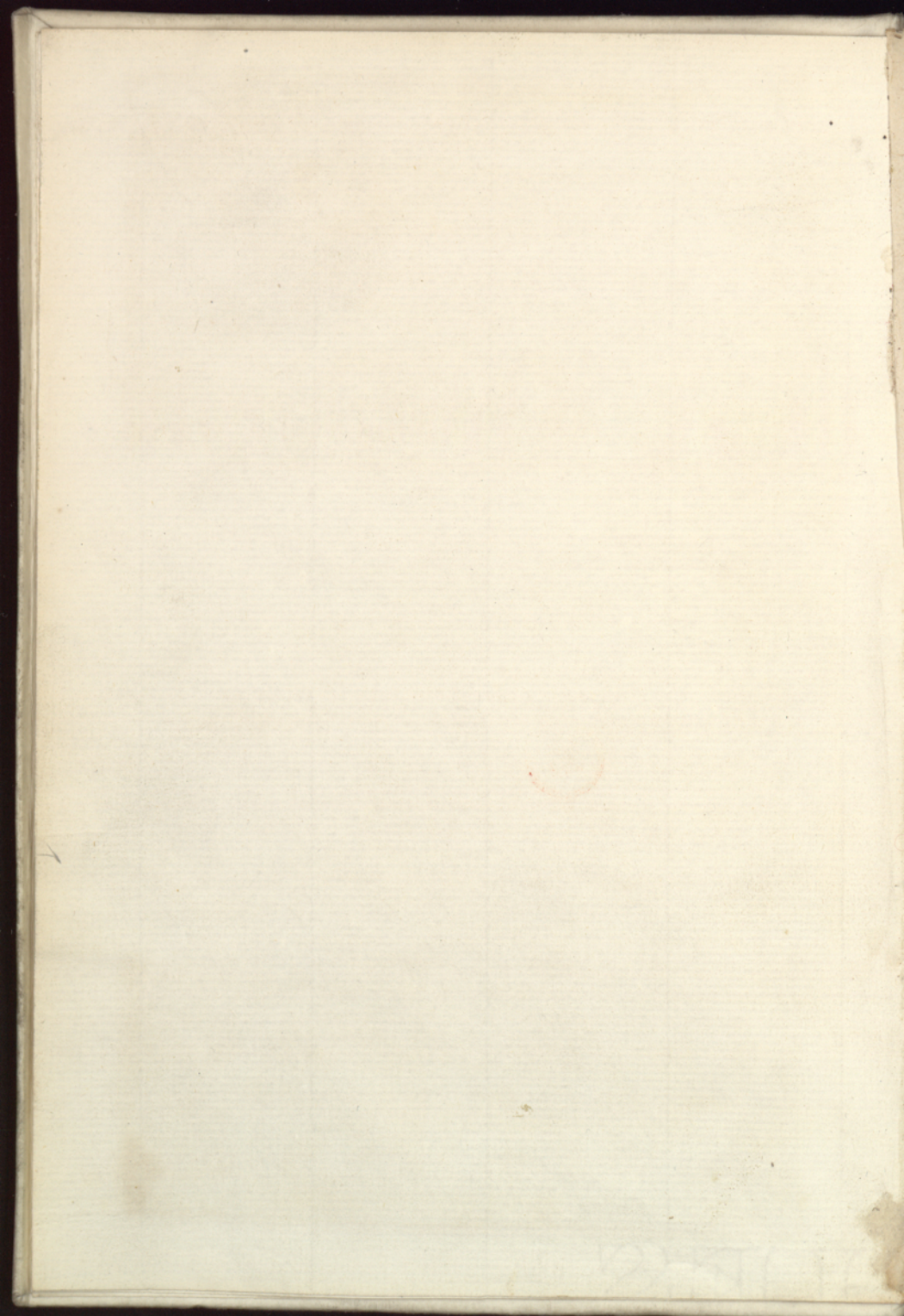

Sms 443

- 6 — Buccolica
- 7 — Epistole proverbiales et morales
- 8 — De influentia syderum x
- 9 — Epithalamium de Claudia regina et
francisco valesiorum Pace.
- 10 — De fuga Balbi ex urbe Larissa.
- 11 — Elegia funesta nepharii sceleris herotici.
- 12 — De gestis legati.
- 13 — De obitu Caroli octavi xx.
- 14 — Lex secunda de origine Turci
- 15 — De moralibus et Intellectualibus
virtutibus.
- 16 — Hecateodistichon

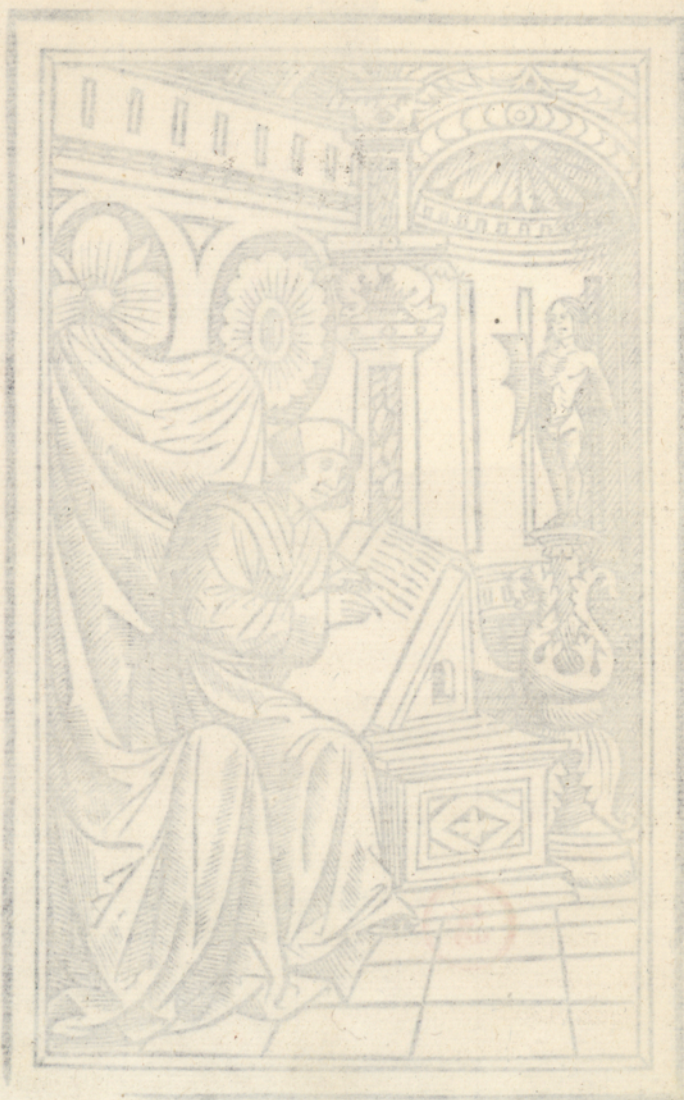

Dedita continuo Faustina est cura labori
Non facit ad segnem viuida fama virum.

Non facit ad legem videri laus vltima.
Iudicia continentur fustina et cora labori.

Lex secunda de origine Juris i qua
in primis iuris origo: deinde Romano
rū magistratus: preterea legum aucto
res continentur. **Pomponius.**

Necessariū itaq; videt nobis i primis ipsius iuris origi
nē atq; pcessū demonstrare & qdē initio ciuitatis nrę
populus sine certa lege/sine certo iure / primum agere insti
tuit: omniaq; manu a regibus gubernabant. Postea aucta ad
aliquē modū ciuitate ipsum Romulū traditur populū in tri
ginta ptes diuissē: quas ptes curias appellauit. Propterea q
reipublicę curā per sentētiās partiū earū expediebat: & ita le
ges quasdā & ipse curiatis ad populū tulit. ¶ Tulerūt & sequē
tes leges quę omnes cōscriptę extant in libro sexti Papy. qui
fuit illis tēporibus qbus superbus Demarati Corinthy filius
ex principalibus iuris: isq; liber vt diximus: appellatur ius
Ciuile Papyrianū: nō quia Papyrius de suo quicq; ibi adiece
rit: sed q; leges sine ordine latas in vnū cōposuit. ¶ Exactis
deinde regibus lege tribunilia omnes leges exoluerūt: iterūq;
cepit populus Romanus in incerto magis iure & cōsuetudi
ne aliqua vti q; p latā legē: idq; prope vinginti annis passus ē.
Postea ne diutius hoc fieret: placuit publica auctoritate decē
constitui viros per quos parerētur leges a gręcis ciuitatibus
vt ciuitas fundaretur legibus quas in tabulis eburneis pscrī
tas pro rostris cōposuerūt: vt possint leges apertius picipi. Da
tūq; est eis ius in eo anno in ciuitate summū vti leges corrige
rēt: & si opus esset interpretarent: neq; puocatio ab eis sicut
a reliquis magistratibus fieret: qui & ipsi animaduenterunt
aliquid deesse istis patris legibus: ideoq; sequenti anno alias
duas eisdē tabulas adiecerūt: & ita ex accidētī appellatę sunt

leges duodecim tabularū: quarū ferendarum auctorem fuisse
ex decem viris Hermodorū quēdā Ephesi exulantē in Italia
quidam rettulerūt . His legibus cōpit. latis (vt naturaliter eue
nire solet) interpretatio desiderare prudentū auctoritatē: neces
sariāq; esse disputationē fori. Hęc disputatio & hoc ius quod
sine scripto venit: cōpositū a prudētibus ppria parte aliqua
nō appellatur. Vt ceterę partes iuris suis nominibus designā
tur datis pprijs nominibus ceteris partibus: sed cōmuni no
mine appellatur ius ciuile . ¶ Deinde ex his legibus eodem
tempore actiones composītę sunt: quibus inter se homines
disceptarent quas actiones ne populus (put vellet institueret
et certas & solēnes esse voluerunt) & appellatur hęc pars iu
ris legis actiones: id est legitime actiones: & ita eodē pene tem
pore tria hęc iura nata sunt leges duodecim tabularū. Ex his
fluere cōpit Ius ciuile. Ex hisdē legibus actiones composite
sunt. Omniū tamen harū: & interpretandī scientia & actiones
apud collegiū Pontificū erant: ex qbus cōstituebat: quis quo
quo anno p̄cesset priuatis & fere pplus ppe annis Cētū hac
cōsuetudie vsus est. ¶ Postea quū Appius Claudius pposuif
set & ad formā redegisset has actiones Aeneus Flavius scriba
eius libertini filius surreptū librum populo tradidit: & adeo
gratū fuit id munus populo vt Tribunus plebis fieret & sena
tor: & edilis currulīs. Hic liber qui actiones cōtinet appellatur
Ius ciuile Flavianū sicut ille ius ciuile Papyrianū . Nam nec
Aeneus Flavius de suo quicq; adiecit libro. Augescente ciuita
te qui aderant: quēdā genera agendi composuerūt. Non post
multū tēporis spaciū: Sextus alius alias actiones cōposuit &
librum populo dedit qui appellat ius Elianū . Deinde cū es
set in ciuitate lex duodecim tabularū: & ias ciuile essent & le
gis actiones: euenit vt plebs in discordiā cū patribus pueniret

et sece deret & sibi iura cōstitueret quę iura plebiscita vocant
mox cū reuocata est plebs : quia multę discordię nascebant
de his plebiscitis pro legibus placuit ea obseruare lege Hortē
sia lata & ita factū est vt inter plebiscita & legē species cōsti-
tuendi interesset: potestas autē esset eadē. Deinde quia difficilis
plebs cōuenire cōepit: populus certe m̃to difficilior in tan-
ta turba hominū necessitas ipsa curā rei publicę ad senatum
deduxit & ita cōepit senat⁹ se int̃ponere: & quicquid cōstituisset
obseruabat: idq; ius appellabat senatuscōsultū. Eodē tpe ma-
gistrat⁹ iura reddebāt & vt scirēt ciues qđ ius de quicquid re quisq;
dictur⁹ esset seq; pmunirent edicta pręponebāt quę edicta p̃
torū ius honorariū constituerūt. Honorariū dicitur qđ ab ho-
nore prętoris venerat. Nouissime sicut ad pauciores viros ius-
ris constituēdi via transisse ipsis rebus dictantibus videbatur
per partes euenit vt necesse esset reipublicę per vnum cōsultū.
Nā senatus nō p̃de oēs p̃uincias proinde regere poterat. Igi-
tur cōstituto principe datū est ei ius vt quod cōstituisset ratū
esset: ita in ciuitate nostra aut iure: id est lege cōstituit: aut est
propriū ius ciuile quod sine scripto in sola prudentū inter-
pretatione cōsistit: aut sunt legis actiones: quę formā agēdi
continent aut. plebiscitū qđ siue auctoritate patrū est cōstitu-
tum: aut est magistratū edictū. Vnde ius honorarium nasci-
tur: aut senatuscōsultū quod solū senatu cōstituēte inducitur
ine lege: aut est principalis constitutio: id est qđ ipse princeps
cōstituit pro lege seruetur. Post originē iuris & p̃cessum co-
gnitum cōsequens est: vt de magistratū nominibus & origi-
ne cognoscamus: quia vt exposcimus p̃ eos qui iuri dicendo
pręsunt effectus rei accipitur: parū est enim ius in ciuitate eē
nisi sint qui iura reddere possint. Post hęc deinde de auctorū
successione dicemus quod cōstare nō possit ius: nisi sit aliquis

iurispitus p quē possit quotidie in melius produci. Quod ad magistratus attinet. In initio ciuitatis huius cōstat reges omnem potestatem habuisse: hisdē tēpibus & Tribunū Celerū fuisse cōstat: is autē erat q equitibus pręerat et veluti secū dñ locum a regibus obtinebat: quo in numero fuit Iunius Brutus q auctor fuit reges ejiciēdi. Exactis deinde regibus Consules cōstituti sūt duo: penes quos summū ius vti esset lege rogatum est. Dicti sunt autē ab eo q plurimū Reipub. consulere: qui tamen ne p oia regam potestatem libi vēdicarent lege lata factū est: vt ab eis puocatio esset: neue possent in caput ciuis Romanū aiaduerrere nisi iussu ppli: solū relictū est eis vt cohercere possent et in vincula publica duci iuberēt. Post deinde cū cēsus iā maiori tēpe augēdus esset & cōsules nō sufficerēt: hunc quoq; officio cēsores constituti sunt populo: deinde aucto cū crebra orirentur bella et quēdā actiora a finitimis infererētur: interdū re exigēte placuit maioris potestatis magistratū cōstitui: itaq; dictatores p diti sūt: a qbus nec puocandi ius fuit et quibus etiā capitis aiaduersio data est. Hunc magistratum qm summā potestatem habebat nō erat fas vltra sextū mēse retinere: et his dictatorib⁹ magfī eqtū iūgebant sic: quō regib⁹ Tribuni Celerū: qd officiū fere tale erat qle hodie pfectōrū: ptorio mgratus tñ hēbātur legitimi. Hisq; tēpib⁹ cū plebs a pñib⁹ secessisset āno fere. xvij. p⁹ reges exactos Tribunos sibi i mōre iactio creauit. q eēt plebei mgrat⁹. Dicti Tribuni q tūc itres pñes ppli diuisi eēt: & ex singulis singuli creabant: vñ quia Tribuni suffragio creabant. Itēq; vt eēt q edib⁹ pñessent i qb⁹ oia scita sua plebs defererebat duos ex plebe pñstiterūt q etiā ediles appellant sūt. Deinde cū gratiū ppli auctū eē cōpisset vt esset q illi pñesset pñstituti sūt qñtores q pecunię pñesset: dicti sūt ab eo q ingredē & cōseruādā pecunię cā creati erāt. Et qvā dixim⁹

de capite ciuis Ro. iniussu ppli Ro. nō erat pmissum lege cōu-
libus ius dicere: ppter ea q̄itores cōstituebāt a pplō q̄ capitali-
bus reb⁹ p̄essēt hi appellabāt q̄itores parricidij quorū etiā me-
mīt lex. xij. tabularū. Et cū placuisset legis quoq̄ fieri latū est
ad pplm vti oēs mgrātus se abdicarēt q̄ decēuiri cōstituti an-
no vno cū mgrātū progarēt sibi et cū iniuriōse tractarēt nec
vellent deinceps sufficere mgrātibus vt ip̄i et factio sua ppe-
tuo Rēpub. occupatā retineret nimia atq̄ aspa dominatione
eorū Rēpub. pduxerūt: vt exercitus a Rēpub. secederet ini-
tiū fuisse secessionis dicit Virginius qdā: q̄ cum aduertisset
Appiū Claudiū p̄ ius qd̄ ip̄e ex veteri iure in. xij. ta. trāstulerat
vindicias filiē suē a se abdicasse et eū q̄ i seruitute ab eo supposi-
tus petierat dixisse captūq̄ amore virginis om̄e fas ac nefas
miscuisse indignatus q̄ vetustissima iuris obseruatiā i p̄sona
filiē suē defecisset vtpote quū Brut⁹ q̄ prim⁹ Romē cōsul fuit
vindicias scdm̄ libertatē dixisset in p̄sona vindicis Vitelliorū
serui qui p̄ditionis cōiurationē iudicio suo detexerat et casti-
tatē filiæ: vitæ quoq̄ eius perferendā putaret: arrepto cultro
de taberna laniōis filiā interfecit. In hoc scilicet vt morte vi-
ginis cōtumeliā stupri arceret ac p̄tin⁹ recēs a cede madēsq̄
adhuc filiæ cruore ad cōmilitones cōfugit: q̄ vniuersi de Al-
gido mōte: vbi tūc belli gerēdi cā legiōes erāt relictis ducib⁹
p̄tin⁹ signa in Auētīnū mōtē trāstulerūt oīs q̄ plēbs vrbana
mox eodē se cōsulit populiq̄ cōsensu p̄tim in carcere necati:
ita rursus Rēpub. suū statū recepit. Deinde cū post aliquot an-
nos duodecim tabulæ latæ sunt: et plēbs cōtenderet cū patrib⁹
bus et vellet ex suo quoq̄ corpe cōsules creare vt p̄res recusa-
rēt: factū ē vt Tribuni militū crearent⁹ p̄tim ex plēbe p̄tim ex
patrib⁹ consulari potestate. Hi quoq̄ constituti sunt vario
numero. Interdū. xx. fuerūt interdū plures nōnunq̄ pauciores

deinde cū placuisset creari: etiā ex plebe cōsules cōperūt ex
vtrōq; corpore cōstitui. Tunc vt aliquos plures p̄ses haberēt:
placuit duos ex nūero patrū cōstitui: et ita facti sunt ēdiles cu
rules. Cūq; consules auocarentur bellis finitimis: neq; esset
qui in ciuitate ius reddere posset factū est: vt p̄tor quoq; crea
retur: qui Urbanus appellatus est eo q̄ in urbē ius redderet.
Post aliquot deinde annos nō sufficiente eo p̄tore q̄ multa
turba etiā p̄grinorū in ciuitatē veniret creatus ē & alius p̄
tor qui peregrinus appellatus est: ab eo q̄ plerūq; inter pere
grinos ius dicebat: deinde quū esset necessarius magistratus
qui hastē p̄cesset decē viri in litibus iudicādis cōstituti sunt
eodem tēpore: constituti sunt & quatuor viri qui curā viarū
agerēt: & triū viri monetales ēris argentei auriflatores & triū
viri capitales q̄ carceris custodiā haberēt: vt cū animaduerti
oporteret interuētū eorum fieret. ¶ Et quia magistratibus
vesp̄tinis tēporibus in publicū esse incōueniēs erat: quinq;
viri cōstituti sunt cis Tyberim & vltra Tyberim q̄ possint pro
magistratibus fungi. ¶ Capta deinde Sardinia mox Sicilia
itē Hispania: deinde Narbonensis puincia: tondē prætōres
quot puincię in dictiōē venerāt creati sunt: p̄tum qui vrbā
nis rebus partim q̄ puincialibus p̄essent. Deinde Corneli⁹
Sylla quēstiones publicas constituit: veluti de falso de parrici
dio de Sicarijs: & p̄tōres quatuor adiecit. Deinde Gaius
Iulius Cēsar duos p̄tōres & duos ēdiles: q̄ frumento p̄essent
et a Cerere Cēreales constituit: ita duodecim p̄tōres sex ēdi
les sunt creati. Pius deinde Augustus decē & sex p̄tōres cō
stituit. Post deinde diuus Claudius duos p̄tōres adiecit q̄
de fidei cōmissis ius dicerent ex quibus vnū diuus Titus de
traxit & adiecit vnū diuus Nerua qui inter fiscū & prinatos
ius diceret: ita decē & octo p̄tōres in ciuitate ius dicunt: &

hæc oia quotiens in republica sunt magistratus obseruatur
Quoties aut proficiscunt vnus relinquif qui ius dicat: Isq vo
catur præfectus vrbis qui præfectus olim cõstituebat: postea fe
re ferearũ latinarũ causa introductus est & quotannis obser
uatur: nam præfectus annonę & vigilũ nõ sunt magistratus: sed
extra ordinem vtilitatis causa cõstituti sunt: & tñ hi quos cis
Tyberim diximus: postea ediles senatuscõsulto creabantur et
go ex his oibus decẽ tribuni plebis cõsules vero duodecim:
et octo prætores & sex ediles in ciuitate iura reddebāt. Iuris
ciuilis sciẽtiã plurimi & maximi viri p̃fessi sunt: sed qui eos
rum maxime dignitatis apud populũ Romanũ fuerũt in præ
sentĩ eorũ mẽtio habenda est vt appareat a quibus & qualiter
hęc iura orta & introducta sunt: & quidẽ ex oibus q sciẽtiã
naçti sunt ante Tyberiu Corruncanũ publice p̃fessum nemo
traditur: ceteri aut adhuc vel in latenti ius ciuile retinere co
gitabant solũq cõsultoribus vacare potius q̃ discere volentib
bus se præstabāt fuit aut in primispitus Publius Pappyrus q
leges regias in vnũ cõtulit ab hoc Appius Claudius vnus ex
decẽ viris cuius maximũ cõsiliũ in duodecim tabulis scriben
dis fuit. Post hunc Appius Claudius eiusdẽ generis maximã
sciẽtiã habuit hic Centinianus appellatus est: & Appiã viã
strauit & Claudiã aquã induxit: & de Pyrrho in vrbẽ nõ reci
piendo sniam tulit. Hũc etiã actiones scripsisse traditum est.
Primo de vsurpationibus qui liber nõ extat idẽ Appius Clau
dius qui videt ab hoc processisse R litterã inuenit vt pro Va
lesijs Valerij esset & p Fussijs Furijs essent fuit post eos maxi
me sciẽtię Simphronius quẽ populus Romanus Sophyn ap
pellauit nec quisq̃ ante hũc hoc nomine cognominatus est
Gaius Scipio Nasica qui optimus a senatu appellatus est cui
etiam publice domus in sacra via data est quo facilius con

full possit. Deinde Quintus Mutius qui ad Carthaginienses
missus legatus cū essent duę tessarę positę vna pacis altera
belli arbitrio sibi dato vtrā vellet referre Romā vtrāq; sustu-
lit & ait Carthaginēses petere debere vtram mallent accipere
Post hos fuit Tiberius Corricanus : vt dixi : q primus pfiteri
cœpit cuius tñ scriptū nullū extat : sed respōsacū plura & me-
moralia eius fuerūt. Deinde Sextus Cęcilī⁹ & frater eius Pub.
Elius ac filius & Publius Attilius maximā scientiā in profite-
do habuerūt. & duo Elij etiam cōsules fuerunt. Attilius autē
primus a populo sapiēs appellatus ē. Sextū Elium. Etiā Enea-
us laudauit & extat illius liber qui inscribitur Tripartita . qui
liber veluti cunabula iuris cōtinet. Tripartita autē dicitur q le-
ge duodecim tabularum proposita iūgitur interpretatio deinde
de subtextitur legis actio eiusdem eē : tres aliij libri referuntur :
quos tamē qdā negauit eisdē esse hos sectatus ad aliquid est
Cato. Deinde Marcus Cato princeps Portię familię cuius &
libri extant sed plurimī filij eius ex quibus cæteri oriuntur .
Post hos fuerunt Publius Mutius & Brutus & Mauilius : qui
fundauerūt ius ciuile ex his Publius Mutius etiam decē libel-
los reliquit : Brutus septē Mauilius tres & extāt volumina scri-
pta . Manilij monumenta illi duo consulares fuerunt Brutus
prętorius Publius autē Mutius etiam Pontifex maximus ab
his profecti sunt Publius Rutilius Ruffus qui Romę consul
et disiectus proconsul fuit. Paulus virgineus & Quintus tube-
ro ille stoicus Pause auditor qui & ipse consul etiam Sextus
Pompeius Gnei Pompei patritius fuit & eodem tempore
Cęlius antipater qui historias cōscripsit : sed plus eloquentiæ
q̄ scientiæ iuris operam dedit : etiam Lutijs Crassus frater Pu-
blii Mutij qui Murianus dictus est. Hunc Cicero ait iuriscon-
sultorum disertissimum. Post hos Quintus Mutius Publij fi

lius Pontifex maximus ius ciuile primum cōstituit generatim
in libros decem & octo redigēdo Mutij auditores fuerunt cū
plures: sed præcipue auctoritatis Aquilius Gallus Balbus
Lucilius Sextus Papyrius Gaius Iubentius ex quibus Gallū
maxime auctoritatis apud populum fuisse Seruius dicit om
nes tamē hi a Seruio Sulpitio nominantur alioquin per se eo
rum scripta non talia extant vt ea omnes appetāt deniq; nec
versant omnino scripta eorum inter manus hominū: sed Ser
uius libros suos cōpleuit pro cuius scriptura ipsorum: quoq;
memoria habetur. Seruius autē Sulpitius cum in causis oran
dis primum locum aut pro certo post Marcum Tullium obti
neret traditur ad consulendum. Quintū Mutium de re amici
sui peruenisse cūq; eum sibi respondisse de iure Seruius parū
intellexisset iterum Quintum Mutiū interrogasse & a Quin
to Mutio: responsum esse tñ bene percepisse & ita obiurgatū
esse a Quinto Mutio nāq; eū dixisse turpe esse Patrio & no
biliti vito & causas oranti ius in quo versaretur ignorare ea ve
lut contumelia Seruius tactus operam dedit iuri ciuili & plu
rimum eos de quibus locuti sumus: audiuit instructus ab Al
bo Lucilio instructus autem maxime a Gallo Aquilio q; tunc
Circine. Itaq; libri complures eius extant Circine confecti.
Hic cum in legatione perisset: statuam eius populus Roma
nus pro rostris posuit hodieq; extat pro rostris Augusti volu
mina cōplura extant. Reliquit autem prope centum & octo
ginta libros ab hoc plurimi ac perfecti profluxerūt fere tamē
hi libros cōscripserūt delphani. Varrus Gaius Aulus Offilius
Titus Celsus Aufidius Tuca Aufidius Namusa Flau⁹ Prisc⁹
Gai⁹ Atheius pculus labeo Antisti⁹ parecina Publi⁹ Cēcili⁹
& ex his decē & octo libros cōscripserūt quorū oēs q; fuerūt libri
digesti sunt ab aufidio namusa i cētū. xl. lib. ex his auditorib⁹

plurimū auctoritatis habuit Alphen⁹ Varrus & Aulus Offi-
lius ex quibus Varr⁹ consul fuit Offilius in equestri ordine
pseueravit is fuit Cæsari familiarissimus & libros de iure ci-
uili plurimos & qui oēm partē operis fundarent: reliquit. Nā
de legibus vicissim primus conscripsit de iurisdictione. Idē
edictum prætoris primus diligenter composuit. Nam ante eū
Seruius duos libros ad Brutum perq̃ breuissimos ad edictū
subscriptos reliquit. Fuit eodem tēpore Trebatius qui eiisdē
Cornelij Maximi auditor fuit Aulus Cassellius Quintus Mu-
tius Volusij auditor deniq̃ in illius honorem testamento Pu-
bliū Mutiū nepotē eius reliquit Hæredem. Fuit autē questo-
rius nec vltra proficere voluit cum Augustus illi etiam con-
sulatū offerret: ex his Trebat⁹ peritior Cassellio Casselli⁹ Tre-
batio eloquētiior fuisse dicitur Offilius vtroq̃ doctior: Cassel-
lij scripta nō extant: nisi vnus liber benedictorū. Trebatij q̃
plures sed minus frequentantur. Post hos quoq̃ Tubero fuit
q̃ Offilio operā dedit. Fuit autem patritius & transijt a causis
agendis ad ius ciuile maxime postq̃ Quintum Ligarium ac-
cusauit nec obtinuit apud Gaium Cæsarē is est Quintus Li-
garius qui cum Africæ oram teneret: infirmū Tuberōnem
applicare nō permisit: nec aquam hauriri quo noie eum accu-
savit: & Cicero defendit & eius extat oratio satis pulcherri-
ma quę inscribit̃ pro quinto Ligario & Tubero doctissimus
quidē habitus est iuris publici & priuati & cōplures vtriusq̃
operis libros reliquit: sermone etiam antiquo vsus affectauit
scribere: & ideo parum libri eius grati habentur. Post hūc ma-
xime auctoritatis: fuerūt Atthei⁹ Capito q̃ Offiliū secut⁹ est
Antistius Labeo qui omēs hos audiuit. Institutus est autem
a Trebatio ex his Atheius cōsul fuit: labeo noluit cū ei offere-
tur ab Augusto consulatus quo suffectus fieret & honorē su

sciperet: sed plurimū studijs operā dedit & totū annū ita dīul-
serat vt Romę sex mensibus cum studiosis esset & secederet
sex mensibus & cū scribendis libris operam daret: itaq; reli-
quit quadraginta volumina ex quibus plurima inter manus
versantur: hi duo primū veluti diuerfas sectas fecerūt: nam
Atheius capito in his quę ei tradita fuerūt pseuerabat: labeo
ingenij qualitate & fiducia doctriņę quę & prę cęteris opīs
sapientię operā dederat plurima innouare instituit & ita At-
theo Capitoni Massurius Sabin⁹ successit Labeoni Nerua q
adhuc eas dissensiōes auxerūt. Hic etiā Nerua familiarissim⁹
Cęsaris fuit. Massurius Sabinus i equestri ordine fuit & pu-
blicę primus scripsit. Posteaq; hoc cōepit dare beneficiū Ty-
berio Cęsari: hoc tamen illi concessum erat: & vt obitū scia-
mus ante tempora Augusti publicę respōdēdi ius non a prin-
cipibus dabatur sed qui fiduciā studiōrū suorum habebāt cō-
sulentibus respondebant: neq; responsa vtq; signata dabant
sed plerūq; iudicibus ipsis scribebant aut testabātur: qui illos
consulebant primus diuus Augustus vt maior iuris auctori-
tas haberetur cōstituit vt ex auctoritate eius responderent: &
ex illo tempore peti hoc p beneficijs cōepit: & ideo optimus
princeps Adrianus cū ab eo viri prętorij peterent. vt sibi li-
ceret respondere: rescripsit eis hoc non peti: sed pręstari sole-
re: & ideo si quis fiduciā sui haberet: delectari se populo ad
respondendū se prępararet: ergo Sabino cōcessum est a Ti-
berio Cęsare: vt populo responderet q in equestri ordine iam
grandis natu & fere annorum. L. receptus est. Huic nec am-
plę facultates fuerunt sed plurimū a suis auditoribus susten-
tatus est: huic successit Gaius Cassius Longinus natus ex fi-
lia Tiberonis quę fuit neptis Seruij Sulpitij: & ideo proauū
suum Seruium Sulpitium appellauit is & cōsul fuit cū quar-

tino temporibus Tiberij: sed plurimū in ciuitate auctorita-
tis habuit eouſq; donec Cæſar eū de ciuitate expelleret: ex-
pulfus ab eo in Sardiniam reuocatus a Veſpaſiano diem ſuū
obiit. Neruæ ſucceſſit Proculus: fuit eo tempore & Nerua ſi-
lius: fuit & alius Longinus ex Equeſtri quidē ordine qui po-
ſtea ad præturā vſq; peruenit. Sed Proculi auctoritas maior
fuit: nam etiam plurimū potuit: appellatiq; ſunt partim Caf-
ſiani partim Proculiani quę origo a Capitone & Labeone ce-
perat. Caſſio Cēlius Sabīnus ſucceſſit q plurimū temporib;
Veſpaſiani potuit. Proculo Pegaius qui ipſibus Veſpaſiani p-
fectus vrbis fuit. Celſo Sabino Priſcus. Labolenus. Pegai-
Celſus pater patri Celſo. Celſus filius & Priſcus Neranius q
vtriq; conſules fuerunt. Celſus quidem & iterum laboleno
Priſco Abunius valens & Tuſtiani. Item Salinus Iuſtiani.

Impreſſum Parrhiſiæ regione Collegij

Italoꝝ per Thomam Keeyſ vneſalienſis.

PARIS 18

THE AMERICAN CHURCH

St. John's

V. 213. C

12

